

večkrat prihaja do pomenske zamenjave izrazov tipologija in regionalizacija.

Prva tri poglavja pojasnjujejo izhodiščne pojme, predvsem regijo in regionalizacijo. Sledi poglavje o statistiki kot gradivu in metodi v geografiji. V petem poglavju je prikazan postopek prostorske analize primerov razpršenosti in zgostitve pojavov. Po poglavju o postopku klasifikacije in regionalizacije multivariante statistike avtor predstavlja regijo kot »sistem« in to preko posameznih regionalnih pojavov do celostnega regionalnega sistema. V zaključnem poglavju je podana klasifikacija matematično-statističnega poteka raziskav glede na značaj podatkov, vrste merskih tehnik in prostorski vidik raziskav.

Vrednost priročnika je v logični obravnavi problematike, predvsem pa v plastični predstavitvi metod regionalizacije ter v oceni njihove uporabnosti.

Marijan Klemenčič

Iz tuje geografske književnosti

Karst in China. Institute of hydrogeology and engineer geology; Shanghai people's Publ. House, 1976.

Publikacija nam prikazuje obsežno kraško območje malo poznane Kitajske. Publikacija je bolj album dokumentarne in geografske fotografije, saj ima nad 170 pretežno barvnih, celostranskih fotografij, kar nikakor ne zmanjša njene vrednosti.

Kratek uvod poleg splošnih ugotovitev o krasu in zakrasevanju pove, da ima Kitajska preko 1 200 000 km² površja zgrajenega iz karbonatnih kamnin, ki so zakrasevanju zelo podvržene, saj doseže ponekod, v ugodnih geoloških pogojih, debelina teh sedimentov preko 10 000 m. Karbonatne kamnine nastopajo v geoloških dobah od paleozoika do triade. Zakrasevanje zelo pospešuje tudi klima, saj ugotavljajo intenzivnejše zakrasevanje v tropskih in subtropskih predelih.

Knjiga je primer starega kitajskega pregovora, da slika pove več kot 20 besed. S kratkim besedilom in izborom fotografij pripoveduje o tipih krasa: korozijskem, korozijsko-erozijskem, korozijsko-strukturinem. Obravnava pa kraške pojave še v peščenjakih, konglomeratih in soleh. Nadalje prikazuje zakrasevanje, mikro in makro kraške oblike, kraške podzemeljske tokove, požiralnike in izvire, brojnice in vroče ali mineralne izvire v krasu. V poglavju, ki prikazuje jame, vidimo primere velikih kapniških in vodnih jam, velike podzemeljske reke, pogrešamo pa številčnih podatkov o dolžini ali globini najglobljih ali najdaljših jam na Kitajskem. Posebno poglavje je posvečeno najdiščem živalskih ostankov sinanthropa in neanthropa.

Zadnje poglavje prikazuje posege v kraški svet, ki pa niso iz zadnjega obdobja. Že za časa dinastije Chin, leta 214 p.n.e. pravijo, da se je pričela gradnja jezov in kanalov v Kvangsiju. Posegi v kraško zemljo so pogostni zaradi melioracij, preskrbe z vodo, namakanja, gradnje cest ali železnic. V krasu so tudi nahajališča nafte, plina in rud.

Ta album nam uspešno približa nepoznane kraje, sicer oddaljene tuje dežele.

Dušan Novak

Gorbunova, K. A., Karst gipsa SSSR. Permskij gosudar. universitet, Institut karstovedenija i speleologii, Perm, 1977. Str. 84, ilustr. 30, lit. 206.

Karbonatni kras je med litološkimi tipi krasa najbolj razširjen. Nekaj manj je krasa v sadri in anhidridu, kjer prav tako zaznamujemo njegov vpliv na gospodarstvo in način življenja prebivalstva na kraških območjih. Doslej nismo imeli splošne ocene in pregleda tega tipa krasa. To pa je važno pri gospodarskih in tehničnih posegih v ta okolja.

V SSSR obstaja okoli 5 milj. km² površja s kamninami, ki vsebujejo sadro (CaSO₃ · 2 H₂O) ali anhidrid (CaSO₃). Ta površja so bodisi prekrita ali razgaljena. Razprostranjenost krasa na teh kamninah ni omejena s sestavo

